

треба да ся трудимъ отъ него да си извлѣчемъ Грамматически-тъ правила; а ако искаме да ги наредимъ и поставимъ добръ, то е нужно юще да земнимъ за примѣръ и языкъ който има голѣмо сходство съ нашія-тъ въ Грамматически-тъ си правила. Тѣзи сж главни-тъ точки възъ които моя-тъ съставъ ся основава: За предметъ на правила-та имахъ говоримия-тъ и пишмия-тъ нашъ днесъ вообще Българскій языкъ; за примѣръ на порядока-тъ имъ имахъ Француска-тъ метода.

Колко-то едно нѣщо е по просто, толкова е по естествено и по лесно. Нашія-тъ языкъ, като пригледами, точно падежи нѣма; слѣдователно тѣхно то изложение, като противно на язычно-то естество, е едно заблужденіе и едно празно затрудненіе за дѣцата. Да отбѣгнемъ това, нѣмами друго, освѣнь да ги нехвърлимъ и вмѣсто тѣхъ да поставимъ правила, които естество-то язычно изисква, за по лесно.

Безъ да влѣза въ особенни подробности, дозволете ми да кажа само: че, моя-тъ главна цѣль, както рѣкохъ, е да изложя опова което съкамъ по естествено, по добро и по лесно за изученіе-то. Това всякъ ще го проумѣе като вникни отъ близо въ изложение-то ми.

При сичко това, не съкайте, господа, че искамъ да ви представя достаточное изложение възъ този предметъ, защото-то, всякъ знай, че това не е дѣло за изведпъшиъ, ни за едного человека; не съкайте, че искамъ да потвърдиъ сички-тъ си мысли като непогрѣшними, защото-то може въ нѣщо да съмъ излганъ. Мое-то желаніе е да поставя това което имамъ по насто-

отъ рѣшениъ иносказанъ отъотелъ и изидеотъ иносказанъ отъотъ